

SEFILOR DE BISERICI ȘI PATRIARHILOR DIN IERUSALIM

Auzim strigătul COPIILOR NOȘTRI

Noi, patriarhii și șefii de biserici din Ierusalim , auzim strigătul de speranța pe care copiii noștri îl lansează în timpurile dificile, pe care noi le trăim în această Țară Sfântă. Noi le aducem sprijinul nostru și suntem cu ei în credința lor, în speranța lor, în dragostea și viziunea pentru viitor. Suntem, de asemenea, alături de ei și de toți cei apropiați nouă, atât liderilor israelieni, cât și al palestinienilor, comunității Internaționale și bisericilor din întreaga lume, pentru a accelera împlinirea dreptății, păcii și reconcilierii în această Țară Sfântă. Îi cerem lui Dumnezeu să binecuvânteze pe toți copiii noștri , oferindu-le mai multa putere pentru a contribui în mod eficient la stabilizarea și dezvoltarea comunității lor, pentru a deveni o comunitate de iubire, încredere, dreptate și pace.

Preafericitul Părinte Patriarh Teofil III, Biserica Ortodoxă Greacă

Preafericitului Părinte Patriarh Fouad Twal, Biserica Latină

Preafericitului Părinte Patriarh Torkom Manougian, Biserica Armeană Ortodoxă

Părintele Reverend Pierbattista Pizzaballa, din Țara Sfântă

Excelența Sa Arhiepiscopul Dr. Anba Abraham, Copte

Excelența Sa Arhiepiscopul Mar Sverios Malki Murad, sirian ortodox

Excelența Sa Arhiepiscopul Paul Nabil Sayah, maronit

Excelența Sa Arhiepiscopul Abba Mathaious, etiopian

Excelența Sa Arhiepiscopul Joseph - Jules Zerey, greco-catolic

Episcopul Gregor Peter Malki, sirian catolic

Episcopul Munib A. Younan, luteran

Episcopul Suheil Dawani, anglican

Episcopul Raphael Minassian, armeano- catolic.

Ierusalim, 15 decembrie 2009

Kairos Palestina

Documentul lansat în Betleem 11 decembrie 2009

De către Consiliul Ecumenic al Bisericilor

Prezentare generală și geneza documentului

Acest document este cuvântul creștinilor palestinieni adresat lumii întregi cu privire la ceea ce se întâmplă în Palestina. Acesta a fost scris într-un moment când am dorit să vedem slava harului lui Dumnezeu în această țară și suferința oamenilor care locuiesc acolo. În acest spirit, documentul acesta solicită comunității internaționale să stea alături de palestinieni care au îndurat opresiune, deportare, suferință și o reală segregare rasială în ultimele șase decenii. Suferințele continuă, în timp ce comunitatea internațională privește în tăcere statul ocupant Israel. Cuvântul nostru este un strigăt de speranță însoțit de dragoste, de rugăciune și încredere în Dumnezeu. Ne adresăm în primul rând nouă înșine și apoi tuturor bisericilor și tuturor creștinilor din lume, cerându-le să lupte împotriva nedreptății și a segregării rasiale, îndemnându-i să lucreze pentru pace în regiunea noastră, invitându-i să revizuiască teologiile care servesc la justificarea crimelor împotriva poporului nostru și a exproprierii terenurilor noastre.

În acest moment istoric, noi creștinii palestinieni, declarăm că ocupația militară din țara noastră este un păcat împotriva lui Dumnezeu și a umanității, și că orice teologie care legitimează ocupația este departe de învățăturile creștine pentru că adevărata teologia creștină este o teologie a iubirii și a solidarității cu oprimarea, un apel la justiție și egalitate între popoare.

Acest document a venit spontan și nu este rezultatul unei coincidențe. Nu este o reflecție teologică, nici un document politic, ci mai degrabă un document de credință și de luptă. Importanța sa constă în exprimarea sinceră de îngrijorare a oamenilor și în percepția acestui moment al istoriei pe care o traversăm. Acesta are scopul de a fi profetic în examinarea lucrurilor așa cum sunt, lipsite de ambiguitate și în forță. În plus, acesta prezintă sfârșitul ocupației teritoriului palestinian de către israelieni și toate formele de discriminare ca soluția care va duce la o pace justă și durabilă.

Documentul cheamă, de asemenea, toate popoarele, toți liderii politici și factorii de decizie să pună presiune pe Israel și să ia măsurile legale în scopul constrângerii guvernului israelian de a pune capăt opresiunii și sfidării dreptului internațional. Documentul exprimă în mod clar poziția că rezistență non-violentă la nedreptate este un drept și o datorie pentru toți palestinienii, inclusiv creștinii.

Autorii acestui apel au lucrat timp de peste un an în rugăciune și au schimbat puncte de vedere, fiind conduși de credința lor în Dumnezeu și dragostea lor pentru poporul lor, ținând cont de opinia multor prieteni: palestinieni, arabi și persoane din comunitățile internaționale. Suntem recunoscători prietenilor noștri pentru solidaritatea împărtășită.

Fiind creștini palestinieni, sperăm că acest document va marca un punct de cotitură și va oferi orientare tuturor persoanelor iubitoare de pace din lume, în special surorilor și fraților noștri creștini. De asemenea, sperăm că acest document va fi primit în mod pozitiv și va beneficia de un sprijin puternic, cum a fost cazul și pentru documentul sud african, Kairos publicat în 1985 și care s-a dovedit în timp, un instrument în lupta împotriva opresiunii și ocupației. Noi credem că eliberarea de sub ocupație este în interesul tuturor popoarelor din regiune, pentru că problema este nu numai una de ordin politic, ci pentru că reprezintă o problemă în care ființele umane sunt distruse.

Ne rugăm lui Dumnezeu să ne inspire pe toți, în special pe liderii noștri și pe cei care iau deciziile politice, pentru a găsi calea dreptății și egalității, pentru a conștientiza că este singura cale care duce la adevărata pace pe care o căutăm.

Preafericitul Michel Sabbah, Patriarhul latin emerit al Ierusalimului

Eminența Sa, Arhiepiscopul Sebaste Ortodoxe, Atallah Hanna

Tatăl Jamal Khader, decan al Facultății de Arte de la Universitatea Catolică din Betleem

Tatăl Rafiq Khoury, Patriarhia latină a Ierusalimului

Rev. Dr. Mitri Raheb, Biserica Evanghelică Luterană din Ierusalim

Rev. Naim Ateek, Biserica Anglicană din Ierusalim, fondator al mișcării ecumenice de eliberare Sabeel

Rev. Dr. Yohana Katanacho, decan al Colegiului Biblic al Universității din Nazaret

Rev. Fadi Diab, Biserica Anglicană din Ierusalim

Dr. Jiries Khoury, președintele centrului Al - Lika din Betleem

Dna Cedar Duaybis, membru al consiliului de administrație al Centrului de Eliberare Sabeel

Dna Nora Kort, Patriarhia Ortodoxă Greacă din Ierusalim

Lucy Thaljieh Centrul Wia'm (mișcarea de promovare a societății palestinieni democratice și corectă)

DI Abu Nidal El Zuluf, YMCA (mișcare creștină a tinerilor) din Beit Sahour

DI Yusef Daher, Patriarhia greco-catolică din Ierusalim

Domnul Rifat Kassis, președintele și coordonatorul inițiativei Apărarea Copii International

Un moment de adevăr

Un cuvânt de credință, speranță și iubire venit din inima suferinței palestinieni

Introducere

Noi, un grup de creștini palestinieni, după rugăciune, reflecție și opinii schimbate în fața lui Dumnezeu dovedind că trăim pe pământul nostru, sub ocupație israeliană, vrem să facem auzit, astăzi, strigătul nostru, un strigăt de speranță în absența oricărei speranțe, uniți în rugăciunea noastră în credința că Dumnezeu veghează în Providența Sa, asupra tuturor locuitorilor acestui pământ. Inspirându-ne din misterul dragostei lui Dumnezeu pentru toți și din misterul prezenței sale divine în istoria popoarelor, și, în special, în istoria pământului nostru, vrem să împărtășim cuvântul nostru, în calitate de creștini și palestinieni, un cuvânt de credință, de speranță și de iubire.

De ce acum ? Pentru că drama poporului palestinian a ajuns astăzi într-un moment critic, iar cei care pot lua decizii se mulțumesc să gestioneze conflictul și nu să acționeze în mod serios pentru a-l rezolva. Aceasta situație umple inimile credincioșilor de durere și de întrebări, precum: ce face comunitatea internațională ? Ce fac liderii politici în Palestina, în Israel și în lumea arabă ? Și care este reacția Bisericii ? Deoarece nu este doar o problemă politică, ci mai degrabă o politică care distruge ființa umană. Și asta privește Biserica. Ne adresăm fraților și surorilor noastre din bisericile noastre de aici, din această țară. De asemenea, în calitate de palestinieni și în calitate de creștini, adresăm apelul nostru liderilor religioși și politici, societății noastre palestinieni și societății israeliene, responsabililor comunității internaționale, atât fraților, cât și surorilor noastre din bisericile din întreaga lume.

1 . Realitatea

1.1 " Ei spun " **Pace ! Pace !** " **Și nu există nici urmă de pace " (Ier. 06:14)** . Toți vorbesc despre pace și despre procesul păcii din Orientul Mijlociu, însă, până în prezent, totul reprezintă doar vorbe goale. În timp ce realitatea este aceea a ocupației palestinieni de către israelieni, privarea noastră de libertate și tot ceea ce rezultă din aceasta situație:

1.1.1 Zidul de separare, care a fost construit pe teritoriu palestinian, teritoriu care a fost confiscat, a transformat orașele și satele noastre în închisori și a făcut cantoane separate și împrăștiate. Fâșia Gaza, după crudul război declanșat de Israel în decembrie 2008-ianuarie 2009, continuă să trăiască în condiții inumane, sub embargou permanent și rămâne izolată din punct de vedere geografic de restul teritoriilor palestinieni.

1.1.2 Coloniile israeliene, care ne deposedează de pământul nostru, în numele lui Dumnezeu sau în numele forței, controlează resursele noastre naturale, în special apa și terenurile agricole, privând sute de mii de palestinieni de resursele lor. Ele sunt acum un obstacol față de orice soluție politică.

1.1.3 Umilința la care suntem supuși în fiecare zi la punctele de control militar, pentru a ajunge la locul nostru de muncă, la școlile la spitalele noastre.

1.1.4 Despartirea între membrii aceleiași familii, care face viața de familie imposibilă pentru mii de palestinieni, în special acolo unde unul dintre soți nu are buletin israelian.

1.1.5 Libertatea religioasă este ea însăși îngradită, libertatea de acces la locurile sfinte devine limitată, sub pretextul securității. Locurile sfinte din Ierusalim sunt inaccesibile unui

număr mare de creștini și musulmani din Cisiordania și din Fâșia Gaza. Locuitorii Ierusalimului nu pot accede la Locurile Sfinte în timpul anumitor zile de sărbătoare, tot așa cum anumiți preoți arabi nu pot intra în Ierusalim prea ușor.

1.1.6 Refugiați sunt, de asemenea, parte din realitatea noastră. Majoritatea locuiesc în tabere, în situații dificile pentru ființele umane. Ei așteaptă generație după generație dreptul de a reveni. Care va fi soarta lor?

1.1.7 Miile de deținuți din închisorile israeliene sunt, de asemenea, parte din realitatea noastră. Israelienii mută munții din loc pentru a câștiga eliberarea unui prizonier, dar miile de prizonieri palestinieni din închisorile israeliene, când vor fi eliberați?

1.1.8 Ierusalimul este centrul realității noastre. De asemenea, Ierusalim este un simbol al păcii și un semn de conflict. Autoritățile israeliene nu încetează să golească Ierusalimul de locuitori palestinieni, creștini și musulmani, după ce zidul a creat o despărțire între cartierele palestiniene ale orașului. Cărtile de identitate sunt confiscate, ceea ce înseamnă că își pierd dreptul de a locui în Ierusalim. Casele le sunt confiscate și demolate. Ierusalim, orașul reconcilierii, a devenit orașul discriminării și al excluderii, deci sursa de conflict și nu o sursă de pace.

1.2 De altfel, Israelul nu ia în considerare dreptul internațional și nici rezoluțiile internaționale, cu neputința lumii arabe și cu dispreț față de comunitatea internațională. Drepturile omului sunt încălcate și, în ciuda multiplelor rapoarte ale organizațiilor locale și internaționale privitoare la drepturile omului, opresiunea continuă.

1.2.1 Palestiniienii Israelului, în calitate lor de cetățeni având drepturi și obligații oferite de cetățenia lor, au și ei o injustiție istorică și nu încetează să sufere de pe urma politicilor discriminatorii. Și ei așteaptă să obțină toate drepturile și să fie tratați în mod egal cu toți cetățenii statului.

1.3 Emigrarea reprezintă o altă dimensiune a realității. Absența oricărei viziuni sau lipsa oricărei speranțe de pace și de libertate a împins tinerii creștini și musulmani să emigreze. Țara se găsește lipsită de una dintre resursele cele mai importante și cele mai bogate-tinerii educați. Diminuarea numărului de creștini, în special în Palestina, este una dintre gravele consecințe ale acestui conflict, ale acestei neputințe și ale eșecului la nivel local și internațional de a găsi o soluție globală a problemei.

1.4 Confrunțați cu această realitate, israelienii încearcă să justifice acțiunile lor ca acte de legitimă apărare. Acesta este motivul pentru care ocupația a continuat, ca și pedeapsa colectivă, dar și represaliile de orice fel împotriva palestinienilor. În opinia noastră, aici este viziunea inversată a realității. Da, există o rezistență palestiniană împotriva ocupației. Dar, mai precis, dacă nu ar fi existat ocupația, nu ar fi nici o rezistență, nu ar fi fost nici teamă sau nesiguranță. Iată ceea ce constatăm și facem apel la israelieni pentru încheierea ocupației. Atunci, ei vor vedea o lume nouă în care nu există nici frica, nici amenințări, ci doar securitate, justiție și pace.

1.5 Riposta palestiniană față de această realitate a îmbrăcat mai multe forme. Unii au ales calea negocierilor: aceasta este poziția oficială a Autorității Palestiniene, dar această metoda nu a făcut să avanseze procesul de pace. Alte partide politice au recurs la rezistență armată. Israelul s-a folosit de acest pretext pentru a acuza palestinienii de terorism, ceea ce le-a permis să altereze adevărata natura a conflictului, prezentându-l ca pe un război israelian împotriva terorismului și nu ca pe o rezistență palestiniană legitimă asupra ocupației israeliene.

1.5.1 Conflictul intern între palestinieni, dar în același timp separarea Fâșiei Gaza de restul teritoriile palestiniene nu au făcut decât să agraveze tragedia. Deși împărțirea se petrece între palestinieni, comunitatea internațională poartă o mare responsabilitate, deoarece a refuzat să aibă de-a face cu voința poporului palestinian, exprimată în rezultatele alegerilor din 2006. Din nou, noi proclamăm că al nostru cuvânt creștin în mijlocul tragediei noastre este un cuvânt de credință, speranță și iubire.

2 . Un cuvânt de credință

Noi credem în Dumnezeu , un Dumnezeu bun și drept.

.1 Noi credem în Dumnezeu, singurul creator al universului și al umanității, un Dumnezeu bun, drept și care își iubește făpturile. Noi credem că fiecare persoană umană este creată de Dumnezeu după chipul și asemănarea sa. Demnitatea ființei umane provine din demnitatea lui Dumnezeu și este egala în fiecare dintre noi. Aceasta înseamnă pentru noi , aici și acum pe acest pământ, în mod special, că Dumnezeu ne-a creat nu pentru a ne certa si pentru a ne înfrunța, ci pentru a ne cunoaște si pentru a ne iubi si pentru că împreună să construim acest pământ cu dragoste si respect.

2.1.1 Noi credem în Cuvântul Său etern, in unicul Lui Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, pe care ni l-a trimis ca salvatorul lumii.

2.1.2 Noi credem în Duhul Sfânt care însoțește biserica și omenirea în călătoria lor. El a fost cel care ne ajută să înțelegem Scripturile în ambele Testamente, arătând o unitate, aici și acum. Duhul Sfânt manifestă revelația lui Dumnezeu pentru omenirea trecută, prezentă si viitoare.

Cum să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu ?

2.2 Credem că Dumnezeu a vorbit omenirii, aici, în țara noastră : " Acum mult timp,Dumnezeu a vorbit strămoșilor in variate căi : prin intermediul apostolilor, dar in ultimele zile ne-a vorbit prin intermediul Fiului , pe care l-a ales ca moștenitor al tuturor lucrurilor, prin intermediul căruia El a creat universul"(Evrei 1 : 1-2)

2.2.1 Noi, creștinii palestinieni, ca orice creștin în lume, credem ca Iisus Hristos a venit pe Pământ cu scopul de a împlini Legea și Profetiile. El este Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Iluminați de el și călăuziți de Duhul Sfânt, citim Scripturile, medităm asupra lor și le interpretăm, așa cum a făcut Iisus pentru cei doi ucenici pe drumul lor catre Emaus : " Și începând cu Moise și continuând cu toți Apostolii , El a interpretat toate lucrurile despre ei inșiși din Biblie "(Luca 24:27)

2.2.2 Iisus Hristos a venit să vestească că Împărăția lui Dumnezeu este aproape . Aceasta a provocat o revoluție în viața și credința omenirii. El ne-a adus o "noua învățare" (Marcu 1:27), și o nouă viziune pentru a înțelege Vechiul Testament și principalele subiecte menționate aici și care au o legătură cu credința noastră creștină și viața noastră de zi cu zi, cum ar fi promisiunile, alegerea, poporul lui Dumnezeu și pământul . Noi credem că Cuvântul lui Dumnezeu este un cuvânt viu, care arunca o viziune nouă asupra fiecărei perioade din istorie. El transmite credincioșilor ceea ce Dumnezeu spune aici și acum. De aceea, nu este permis sa transformi cuvântul lui Dumnezeu in litere moarte, care pervertesc dragostea si Providența lui Dumnezeu in viața popoarelor si indivizilor.

Aici este greșea interpretărilor biblice, fundamentaliste, care ne aduce moartea și distrugerea in timp ce Cuvântul lui Dumnezeu este transmis precum o vorbă goală, generație după generație. Acest cuvânt mort este folosit ca o armă in istoria noastră prezentă, cu scopul de a ne priva de drepturile noastre pe pământul nostru.

Vocația universală a pământului nostru:

2.3 . Noi credem că țara noastră are o vocație universală . În această viziune a universalității, conceptul de promisiune, pământ, alegere și popor al lui Dumnezeu se deschide pentru a include umanitatea, începând cu toate popoarele de pe acest pământ.

In lumina Scrierilor Sfinte, vedem că promisiunea pământului nu a fost niciodată la baza unui program politic . Este mai degrabă o introducere a întregirii Imperatiei lui Dumnezeu pe pământ.

2.3.1 Dumnezeu a trimis pe acest pământ patriarhii, proorocii și apostolii ca purtători ai mesajului universal. Astăzi, construim aici trei religii, iudaismul, creștinismul și islamismul. Țara

noastră este pământul lui Dumnezeu, așa cum este orice țară din lume . Pământul nostru este sfânt prin el însuși, el singur este sfânt și sanctificator. Este datoria noastră, a celor care locuim aici, să respectăm voința lui Dumnezeu pe pământ și să-l eliberăm de răutatea nedreptății și de război. Pământ al lui Dumnezeu, el trebuie să fie pământul reconcilierii, al păcii și dragostei. Și acest lucru este posibil. Dacă Dumnezeu a așezat, două popoare, pe acest pământ, ne dă și capacitatea, dacă vrem să conviețuim acolo, să stabilim justiția și pacea, să infăptuim pământul lui Dumnezeu: „Omenirea și bogăția sa, pământul și locuitorii săi aparțin lui Dumnezeu” (Ps 24:1)

2.3.2 Prezența noastră , în calitate de palestinieni - creștini și musulmani - pe acest pământ nu este un accident. Aceasta are rădăcini adânci legate de istoria și geografia acestui pământ, așa cum este cazul oricărui popor care locuiește pe pământul său. O nedreptate a avut loc în ceea ce ne privește atunci când am fost dezrădăcinați . Occidentul a încercat să repare nedreptatea pe care a comis-o împotriva evreilor din Europa și a făcut-o pe cheltuiala noastră și pe pământul nostru. A reparat o nedreptate prin crearea alteia.

2.3.3 În plus, observăm că anumiți teologi occidentali vor să dea ei înșiși o legitimitate scripturală și teologică nedreptății comise în ceea ce ne privește. După interpretările acestora, promisiunile au devenit „o amenințare pentru existența noastră” și „vestea cea bună” din Evanghelie a devenit pentru noi „un anunț de moarte”. Invităm pe acești teologi să aprofundeze reflecțiile lor despre Cuvântul lui Dumnezeu și să rectifice interpretările lor, astfel încât să vadă în Cuvântul lui Dumnezeu o sursă de viață pentru toate popoarele.

2.3.4 Legătura noastră cu acest pământ este un drept natural. Nu reprezintă numai o chestiune teologică sau ideologică. Pentru noi este o chestiune de viață sau moarte. Unii nu sunt de acord cu noi și ne tratează ca pe niște dușmani, deoarece vrem să trăim liberi pe pământul nostru. Ca palestinieni, suferim din cauza ocupării terenurilor noastre, și, în calitate de creștini, suferim din pricina falselor interpretări ale anumitor teologi. În fața acestora, rolul nostru este acela de a rămâne fideli cuvântului lui Dumnezeu, sursa de viață, nu de moarte și să păstrăm „vestea cea bună”, așa cum este ea, „bună” pentru noi și pentru toți oamenii. În fața celor care amenință existența noastră ca palestinieni, musulmani și creștini, prin Scrierile Sfinte, noi reînnoim credința noastră în Dumnezeu deoarece cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi pentru noi o sursă de moarte.

2.4 Noi declarăm că recurgerea la Scrierea Sfântă pentru a justifica sau pentru a susține alegeri sau poziții politice este fondată pe nedreptatea impusă de către un individ aproapelui sau de către un popor altui popor și transformă religia în ideologie umană, privează cuvântul lui Dumnezeu de sfințenia sa, de universalitatea sa și de veridicitatea sa.

2.5 Declarăm, de asemenea, că ocupația israeliană a teritoriilor palestinene este un păcat împotriva lui Dumnezeu și împotriva ființei umane, pentru că privează palestinienii de drepturile fundamentale pe care Dumnezeu le-a acordat, și distorsionează imaginea lui Dumnezeu atât în fața israelienilor - deveniți ocupanți – cât și în ceea ce îi privește pe palestinieni, supuși ocupației. Orice teologie care pretinde să justifice ocupația, bazându-se pe Scrierile Sfinte, pe credința sau pe istorie este îndepărtată de învățămintele creștine, căci ea face apel la violență și la război în numele lui Dumnezeu, supunând interesele umanității și deformând imaginea sa în fața ființelor care îndură o nedreptate politică și teologică.

3 . Speranța

3.1 În ciuda lipsei oricărei licăriri de speranță, așteptarea noastră rămâne fermă. Situația actuală nu anunță nici o soluție rapidă, nici sfârșitul ocupației, care ne este impusă. Inițiativele sunt, cu siguranță, numeroase, precum și conferințele, vizitele și discuțiile, dar toate acestea nu sunt urmate de nici o schimbare în realitatea noastră și suferințele noastre. Chiar și noua poziție a Statelor Unite, anunțată de președintele Obama, și dorința sa de a pune capăt acestei tragedii, nu a reușit să aducă nici o schimbare. Răspunsul israelian, care refuză categoric orice soluție, nu lasă loc nici unei speranțe. În ciuda acestei situații, speranța noastră rămâne fermă,

pentru că vine de la Dumnezeu. El este bun, atotputernic și iubitor. Bunătatea Sa va învinge într-o zi răul în care trăim. Sfântul Pavel ne spune : " Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate fi împotriva noastră ? Cine ne va despărți de iubirea lui Hristos ? Necazul, strâmtorarea, prigonirea, primejdia sau sabia ? După cuvântul Sfintei Scripturii : Din cauza ta, ne supunem morții de-a lungul fiecărei zile.... nici o creatură nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu " (Romani 8,31.35.36.39).

Care este intelegerea speranței ?

3.2 Speranța care se regăsește în noi înseamnă în primul rând credința în Dumnezeu și, în al doilea rând, aspirația către un viitor mai bun. Aceasta înseamnă sa nu ne fondam speranța pe iluzii, pentru că știm că soluția nu este aproape. A spera înseamnă sa fii capabil sa îl vezi pe Dumnezeu in mijlocul necazurilor și sa actionăm împreună cu Sfânta Treime. Plecând de la această viziune, izvorăște în noi puterea de a persevera de a supraviețui si de a încerca sa schimbam realitatea. Speranță înseamnă să nu ne resemnam in fața răului, sa ne opunem opresiunii și umilinței și să continuam să rezistam in fata răului. Noi vedem doar distrugere în prezent și în viitor, vedem tirania și dorința sa de a impune separarea rasista și promulgarea legilor care denigrează demnitatea si existența noastră. Observăm, de asemenea, confuzie și lipsă de unitate între palestinieni. Cu toate acestea, dacă astăzi rezităm și acționam cu toată puterea noastră, poate că dezastrul care se ivește la orizont nu se va întâmpla.

Semne de speranță:

3.3 Biserica cu liderii și adepții săi pe acest pământ, arată multe semne de speranță, în ciuda slăbiciunii și diviziunii sale . Comunitățile noastre parohiale sunt vibrante . Tinerii sunt mesagerii activi pentru dreptate și pace. Pe lângă angajamentul indivizilor, instituțiile diverse ale bisericilor fac din prezenta creștină o prezență activă de rugăciune si iubire.

3.3.1 Printre semnele de speranță, există multe centre locale de teologie, care au un caracter social și religios, în toate bisericile noastre. Caracterul ecumenic, în ciuda anumitor ezitări, se manifestă din ce in ce mai mult in întâlnirile între diferitele familii ale bisericii.

3.3.2 Numeroasele dialoguri inter-religioase sunt semne de speranță, in mod expres dialogul islamisto-creștin, la nivelul celor responsabili, cât și la nivelul unei părți a populației. Totuși, să fim conștienți de faptul că dialogul este un lung demers și un efort, care se perfecționeaza zi de zi, trăind aceleași teste si aceleași așteptări. Dialogul exista intre cele trei religii-iudaism, creștinism și islamism, iar numeroase alte dialoguri au loc la nivel academic sau social. Toate aceste dialoguri au ca scop ruperea zidurilor care impun ocupația și se opun deformării imaginii celuilalt in inima fraților și surorilor sale.

3.3.3 Printre cele mai importante semne de speranță, trebuie să menționăm constanța generațiilor care cred în justiția cauzei lor, dar și perseverența memoriei care nu uită dezastrul " Nakba " și semnificația lui. Această realizare este opera numeroaselor biserici din lumea intreagă care doresc sa cunoască adevărul de aici.

3.3.4 În plus, vedem în rândul mai multor persoane o determinare pentru a depăși resentimentele din trecut . Ele sunt gata pentru reconciliere de îndată ce justiția este restabilită. Lumea devine conștienta de necesitatea restabilirii drepturilor politice ale palestinienilor . Voci evreiești si israeliene pledând pentru pace și dreptate, se ridică, fiind susținute de comunitatea internațională . Este adevărat că cei care sunt pentru dreptate și reconciliere rămân neputincioși in a pune capăt nedreptății. Cu toate acestea, ele reprezintă o forță umană care are importanța sa și care ar putea scurta timpul suferinței si sa-l apropie mai mult de cel al reconcilierii.

Misiunea Bisericii

3.4 Biserica noastră este biserica oamenilor care se roagă și slujesc. Rugăciunea și slujba sunt o profeție care duc cuvântul lui Dumnezeu în prezent și în viitor. Tot ceea ce se întâmplă în țara noastră și pentru toate ființele umane care trăiesc toate încercările și speranțele, orice nedreptate și orice efort pentru a opri injustiția este o parte din rugăciunea Bisericii noastre și din slujba tuturor instituțiilor sale. Mulțumim Domnului pentru că biserica ridică vocea împotriva nedreptății, deși unii ar dori ca biserica să păstreze liniștea, izolată în devoțiunile sale.

3.4.1 Misiunea Bisericii este o misiune profetică care proclamă Cuvântul lui Dumnezeu în contextul evenimentelor cotidiene, cu îndrăzneală, blândețe și dragoste pentru toată lumea. Și dacă Biserica ia apărarea unei părți, aceasta este cea a asupritului. Rămâne de partea asupritului, la fel cum Iisus a stat de partea celui sărac și păcătos, pe care l-a chemat să se pocăiască, să trăiască și să recâștige demnitatea pe care Dumnezeu i-a dat-o și de care nimeni nu are dreptul să-l priveze.

3.4.2 Misiunea Bisericii constă în a propovădui Împărăția lui Dumnezeu, o împărăție de dreptate, pace și demnitate. Vocația noastră ca Biserică este aceea de a mărturisi bunătatea lui Dumnezeu și demnitatea persoanei umane. Noi suntem chemați să ne rugăm și să ne ridicăm vocea pentru a anunța o nouă societate în care oamenii cred în demnitatea lor și în cea a adversarului.

3.4.3 Biserica vestește Împărăția lui Dumnezeu, care nu poate fi legată de nici o împărăție pământească.. Iisus a spus lui Pilat: "Da, eu sunt un rege, dar împărăția mea nu este din lumea aceasta" (cf. In 18,36.37). Sfântul Pavel a spus: "Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare sau băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt" (Romani 14:17). Acesta este motivul pentru care religia nu susține și nu apără vreun regim politic nedrept. Aceasta susține și promovează justiția, adevărul și a demnitatea umană și încearcă să aducă sfințirea în regimurile care practică nedreptatea și încalcă demnitatea persoanei umane. Împărăția lui Dumnezeu nu poate fi legată de nici un sistem politic, pentru că acesta este mai mare decât orice sistem politic.

3.4.4 Iisus a spus: "Împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru" (cf. Luca 17:21). Prezența Lui în noi și printre noi este extinderea misterului mântuirii și chiar prezența lui Dumnezeu printre noi și conștientizarea că este prezent este în tot ceea ce facem și spunem. În fața acestei prezențe divine, noi reacționăm până când dreptatea pe care noi o așteptăm pe pământ va fi infaptuită.

3.4.5 Durele împrejurări pe care le-a trăit și pe care încă le trăiește biserica palestiniană au condus-o spre purificarea credinței și spre o mai bună cunoaștere a vocației. Am reflectat asupra vocației noastre și am descoperit-o mai bine în mijlocul suferinței și durerii: astăzi purtăm în noi forța dragostei și nu forța răzbnării, cultura vieții și nu pe cea a morții. Aceasta este sursa speranței pentru noi, pentru Biserica și pentru omenire.

3.5 Învierea este temelia speranței noastre. Iisus a înviat, victorios peste moarte și rău. Astfel, putem și noi, și toți locuitorii acestui pământ, să învingem răul și războiul datorită Învierii. În ceea ce ne privește, vom rămâne o Biserică a martorilor, perseverentă și activă în țara Învierii.

4 . Dragoste

Porunca iubirii

4.1 Hristos ne-a spus: "iubiți-vă unii pe alții așa cum eu vă iubesc" (Ioan 13,24). El ne-a arătat deja cum să iubim și cum să tratăm pe dușmanii noștri. El a spus: "Voi ați auzit că a spus iubiți-vă aproapele și urâți-vă dușmanii? Eu vă spun vouă: iubiți-vă dușmanii și rugați-vă pentru cei care vă persecută și veți deveni fiii Tatălui vostru care este în ceruri, pentru care face ca soarele să răsara peste ceea ce este rău și să plouă peste cele drepte și nedrepte." (Mt 5.45-47). Sfântul Pavel a spus: "Nu raspundeți răului cu rău" (Romani 12:17) și Sfântul Petru

: " Nu raspundeți răului cu rău si nici insultei cu o alta insultă, ci răsplatiți cu o binecuvântare. De aceea suntem chemați " (1 Petru 3:9).

4.2 Cuvintele lui Iisus sunt clare. Dragostea este ceea ce ne-a dat ca poruncă: sa iubim pe prieteni și pe dușmani . Aceasta este o directiva clară, atunci când ne aflăm în situația în care trebuie să rezistăm răului, oricare ar fi acela.

4.2.1 Iubirea înseamnă a vedea fața lui Dumnezeu în fiecare ființă umană. Fiecare om este fratele meu și sora mea. Inșă, a vedea chipul lui Dumnezeu in orice persoană nu înseamnă a accepta răul și agresiunea din partea lor. Iubirea înseamnă mai degrabă a corecta răul și a opri opresiunea. Nedreptatea împotriva poporului palestinian, adică ocupația israeliană este un rău căruia trebuie să ii rezistăm. Este un rău și un păcat căruia trebuie să ii rezistăm și pe care trebuie sa îl îndepartăm.

Această responsabilitate revine în primul rând palestinienilor înșiși care suferă ocupația. Iubirea creștină face apel la rezistența ocupației, dar dragostea pune capăt răului, luând căile dreptății.

Responsabilitatea este legata de comunitatea internaționala, caci legitimitatea internaționala guvernează astăzi raporturile între popoare si, în fine, asupritorul însusi trebuie să se elibereze de răul care se găsește în el și de nedreptatea pe care o exercită asupra celorlalți.

4.2.2 Dacă trecem în revistă istoria popoarelor regăsim frecvent războaie. Regăsim rezistența războiului prin război și rezistența violenței prin violența. Poporul palestinian a luat drumul altor popoare, în special în primele etape ale luptei împotriva ocupației israeliene. Dar a rezistat în pace, mai ales în timpul primei Intifada. Cu toate acestea, vedem că toți oamenii trebuie să se angajeze într-o nouă cale în raporturile stabilite unii cu alții, pentru găsirea soluției la conflictul lor: de evitat căile forței militare si de recurs la căile drepte. Acest lucru se impune în primul rând popoarelor puternice din punct de vedere militar care exercita o injustiție față de popoarele mai slabe.

4.2.3 Noi afirmam că opțiunea noastră creștină împotriva ocupației israeliene este rezistența, aici există un drept și o datorie față de creștini. Dar această rezistență trebuie să urmeze logica dragostei. Aceasta trebuie să fie creativă, trebuie să găsească modalitățile umane care să vorbească umanității despre inamic. A vedea chipul lui Dumnezeu pe fața inamicului și a lua poziția de rezistentă în lumina acestei viziuni este mijlocul cel mai eficace pentru a opri asuprirea si pentru a constrânge asupritorul să pună capăt agresiunii sale și astfel se atinge scopul dorit :recuperarea pământului, libertății, demnității și independenței.

4.2.4 Hristos ne-a dat un exemplu de urmat. Trebuie să rezistăm răului, dar ne-a învățat să nu răspundem răului cu rău. Este o poruncă greu de urmat, în special în cazul în care dușmanul se încăpățânează si insistă să nege dreptul nostru de a exista aici pe pământul nostru. Este o poruncă grea, dar este singura care poate ține piept declarațiilor clare si explicite ale autorităților israeliene, refuzând existența noastră, sau diverselor pretexte pentru a continua impunerea ocupației.

4.2.5 Rezistența răului ocupării se inserează în aceasta dragoste creștina care refuză răul și îl corectează. Este o rezistența asupra nedreptății sub toate formele sale și cu toate mijloacele care intră în logica dragostei. Noi investim toate energiile noastre pentru a face pace. Putem recurge la nesupunere civilă. Rezistăm, nu prin moarte, ci prin respectul pentru viață. Îi respectăm și îi cinștim pe toți cei care si-au dat viața lor pentru țara lor. Și spunem, de asemenea, că fiecare cetățean trebuie să fie pregătit să-și apere viața, libertatea și pământul.

4.2.6 Apelul lansat de către organizațiile societății civile palestinieni, de către organizațiile internaționale, de către ONG-uri și de către anumite instituții religioase ori state, în favoarea unui boicot economic și comercial, al tuturor produselor aflate sub ocupație, se înscrie în logica rezistenței pacifiste. Aceste campanii de susținere și solidaritate trebuie să se facă cu curaj, proclamând sincer și clar, cu sinceritate, pentru că scopul lor nu este acela de a se răzbuna, ci acela de a pune capăt răului existent, pentru a elibera asupritorul si asupritul. Scopul este de a elibera ambele popoare de pozițiile extremiste ale diferitelor guverne israeliene, pentru a obține

În cele din urmă dreptate și reconciliere. Cu acest spirit și cu această acțiune vom termina prin a ajunge la soluția atât de mult așteptată, la fel cum s-a realizat în Africa de Sud și pentru alte mișcări de eliberare din lume.

4.3 Prin dragostea noastră, vom depăși nedreptățile și vom stabili bazele pentru o nouă societate, atât pentru noi, cât și pentru adversarii noștri. Viitorul nostru și al lor nu este decât unul: fie un cerc de violență în care pierim împreună, fie o pace de care să ne bucurăm împreună. Îi invităm pe israelieni să renunțe la nedreptatea lor față de noi, să nu deformeze realitatea ocupației pretinzând lupta contra terorismului. Rădăcinile terorismului sunt oprimarea persoanei umane și răul ocupației. Trebuie ca acest lucru să dispară dacă într-adevar există vreo voință sinceră de a pune capăt terorismului. Îi invităm pe israelieni să fie partenerii păcii și nu parteneri într-un ciclu de violență fără sfârșit. Împreună ne împotrivim răului ocupației și ciclului infernal de violență.

5 . Apel către frații și surorile noastre

5.1 Astăzi, ne regăsim toți într-un impas și ne găsim în fața unui viitor amenințator. Cuvântul în credință al fraților și surorilor noastre este un cuvânt de speranță, de răbdare, de perseverență și un efort reînnoit pentru a pregăti un viitor mai bun. Un cuvânt care ne spune tuturor: noi suntem pe acest pământ purtătorii unui mesaj și noi continuăm să îl ducem mai departe, chiar printre spini, sânge și probleme zilnice. Ne punem speranța în Dumnezeu. El este cel care ne va da pacea atunci când va dori. Dar, în același timp, reacționăm. Cu el și cu voința sa divină, continuăm să reacționăm, să construim, să rezistăm răului și să apropiem ora dreptății și păcii.

5.2 Spunem: Aceasta este o vreme a pocăinței, care ne duce la comuniunea dragostei cu suferința, cu prizonierii, cu răniții, cu cei care au fost diagnosticați cu un handicap pentru un timp sau pentru totdeauna, cu copiii care nu își pot trăi copilăria lor, cu toți cei ce plâng pe cineva drag. Comuniunea iubirii spune credinciosului în spirit și în adevăr: dacă fratele meu este prizonier, eu însumi sunt prizonier. Dacă fratele meu are casa distrusă, atunci casa mea este distrusă. Dacă fratele meu a fost ucis, eu însumi am fost ucis. Ne confruntăm cu aceleași probleme. Suntem parte integrantă a tot ceea ce s-a întâmplat și se întâmplă în continuare. Poate că suntem tăcuți, noi, credincioșii și șefii bisericii, pentru a condamna asuprirea și a împărți chinul. Acum este o vreme de pocăință, de tăcere, de indiferență, de lipsă de comuniune, sau pentru că nu am fost credincioși în mărturia noastră în această țară și am ales să emigram, sau pentru că nu am reflectat și nu am acționat suficient pentru a ajunge la o nouă viziune care să ne unească, noi suntem despărțiți, oferind o contra mărturisire, slăbind cuvântul nostru. O penitență pentru a fi preocupați de instituțiile noastre în detrimentul mesajului nostru, și astfel am făcut să tacă vocea profetică pe care Duhul o dă bisericilor.

5.3 Îi invităm pe creștini să reziste acestor vremuri dificile, așa cum am făcut-o de-a lungul secolelor, succesiunii statelor și guvernelor. Fiți calmi, constanți, plini de speranță și umpleți de această speranță inima oricărui frate și oricărei soră care împărtășește cu voi aceeași dificultate. " Fiți mereu pregătiți să răspundeți oricui cu speranța care se găsește în voi " (1 Pt 3,15). Fiți mereu activi, împărțind toate sacrificiile care cer rezistența în funcție de logica dragostei, în scopul de a învinge chinul pe care îl înduram.

5.4 Comunitatea noastră este mică, dar misiunea noastră este mare și importantă. Tara are o mare nevoie de dragoste. Dragostea noastră este un mesaj pentru musulmani, pentru evrei și pentru lumea întreagă.

5.4.1 Mesajul nostru pentru musulmani este un mesaj de dragoste și prietenie, un apel pentru a respinge fanatismul și extremismul. Este, de asemenea, un mesaj pentru toată lumea, pentru a spune că musulmanii nu sunt un obiect sau un loc de combatere a terorismului, ci un scop de pace și de dialog.

5.4.2 Mesajul nostru către evrei : " Dacă, în trecutul recent, ne-am luptat, și astăzi nu încetăm să ne luptăm, totuși suntem capabili de dragoste și putem să trăim împreună. Suntem capabili

să organizăm viața politică cu toate complexitățile ei, după logica și forța iubirii, de îndată ce ocupația este terminată și dreptatea restabilită.

5.4.3 Cuvântul credinței spune tuturor celor implicați în acțiune politică: Omul nu este creat pentru a urî. Nu îi este permis să urască. Nu vă este permis nici să ucideți și nici să vă ucideți. Cultura dragostei este cultura acceptării celuilalt. Prin ea, persoana atinge proprii perfecțiuni, iar societatea generează stabilitatea acesteia.

6 . Apel către toate bisericile din toata lumea:

6.1 . Apelul nostru către bisericile din toata lumea este o expresie de recunoaștere pentru solidaritatea, cuvântul, acțiunile și prezența lor printre noi. Este un cuvânt de apreciere pentru poziția mai multor biserici și a creștinilor care susțin dreptul poporului palestinian la autodeterminare. Este, de asemenea, un mesaj de solidaritate cu acele biserici și acei creștini care suferă pentru că ei apără ceea ce este drept. Dar este, de asemenea, un apel la convertire și la revizuirea anumitor poziții teologice fundamentaliste care susțin poziții politice nedrepte cu privire la poporul palestinian. Este un apel pentru a lua partea celui asuprit și a face în așa fel încât cuvântul lui Dumnezeu să rămână un anunț de „veste bună” pentru toți, și a nu-l transforma într-o armă care ucide pe cel asuprit. Cuvântul lui Dumnezeu este un cuvânt de dragoste pentru toate creaturile sale. Dumnezeu nu este aliatul unei persoane împotriva altei persoane. Nu este nici adversarul unuia față de altul. El este Domnul tuturor. El îi iubește pe toți, el cere dreptatea pentru toți și dă tuturor aceleași porunci. De aceea, cerem bisericilor să nu dea o față teologică nedreptății în care trăim, adică ocupația care ne este impusă. Întrebarea pe care o adresăm astăzi fraților și surorilor noștri este următoarea: puteți să ne ajutați să ne regăsim libertatea? Doar, astfel, ați putea ajuta cele două popoare să ajungă la dreptate, la pace, la securitate și la iubire.

6.2 Pentru a înțelege realitatea noastră, noi spunem bisericilor: Veniți și vedeți. Rolul nostru este acela de a vă face cunoscut adevărul și de a vă primi ca pe niște pelerini care vin pentru a se ruga și pentru a îndeplini o misiune de pace, de iubire, de împăcare. Veniți să cunoașteți faptele și să cunoașteți oamenii care populează acest pământ, palestinienii și israelienii.

6.3 Noi condamnăm orice formă de rasism, religios sau etnic, inclusiv antisemitismul și islamofobia și vă invităm să condamnați orice formă de rasism și să vă opuneți cu fermitate în fața oricui îl manifestă. Vă invităm să spuneți adevărul și să luați poziții de dreptate în ceea ce privește ocuparea teritoriului palestinian de către Israel. Și, așa cum am spus deja, noi vedem în boicot și în retragerea investițiilor un mijloc non violent pentru a împlini justiția, pacea și securitatea pentru toți.

7 . Apel către comunitatea internațională:

Cerem comunității internaționale să înceteze practica "dublului standard" și să aplice tuturor părților rezoluțiile internaționale cu privire la chestiunea palestiniană. Căci aplicarea legii internaționale unora și neaplicarea sa altora lasă o poartă larg deschisă către încălcarea legilor. Aceasta justifică, de asemenea, pretențiile grupurilor armate și a numeroaselor țări care spun despre comunitatea internațională că nu înțelege decât limbajul forței.

Vă invităm să ascultați apelul organizațiilor civile și religioase menționate mai sus pentru a începe să aplicăm, privitor la Israel, sistemul de sancțiuni economice și de boicot. Repetăm faptul că nu este vorba despre vreo răzbunare, ci despre săvârșirea unei acțiuni serioase pentru o pace dreaptă și definitivă, care să pună capăt ocupației israeliene a teritoriilor palestinienilor și a celorlalte teritorii arabe ocupate și care garantează securitatea și pacea pentru toți.

8 . Apel către liderii religioși evrei și musulmani:

În cele din urmă, adresăm un apel liderilor religioși și spirituali, evrei și musulmani cu care împărtășim aceeași viziune: fiecare ființă este creată de Dumnezeu și i s-a dat demnitate în mod egal. De aici decurge obligația de a apăra asupritul și demnitatea pe care Dumnezeu i-a dat-o. Astfel, ne ridicăm deasupra pozițiilor politice care au eșuat până în prezent și continuăm

să înaintăm pe căile eșecului și chinului. De fapt, căile divine sunt diferite de cele ale puterilor acestui pământ, căci "Căile lui Dumnezeu sunt toate milă și adevăr" (Ps 25/24,10).

9 . Apel către palestinieni și israelieni:

9.1 Este un apel pentru a vedea fața lui Dumnezeu în toate creaturile sale și de a merge dincolo de barierele fricii sau ale rasei, pentru a stabili un dialog constructiv și nu pentru a persista în manevre fără sfârșit care nu au ca scop decât menținerea situației actuale. Apelul nostru vizează să se ajungă la o viziune comună construită pe egalitate și pe împărțire și nu pe superioritate, nici pe negarea celuilalt sau pe agresiune, sub pretextul fricii și securității. Afirmăm că dragostea este posibilă și încrederea reciprocă este posibilă. Deci, pacea este de asemenea posibilă, ca de altfel și reconcilierea definitivă. Astfel, securitatea și dreptatea se vor instaura.

9.2 Domeniul educației este important. Este important ca programele de educație să se facă cunoscute așa cum sunt și nu prin prisma polemicii, ostilității sau fanatismului religios. De fapt, programele educației religioase și umane sunt astăzi amprenta acestei ostilități. Este timpul să începem o educație nouă care să facă văzut chipul lui Dumnezeu în celălalt și care să spună că suntem capabili să ne iubim unii pe ceilalți și să construim împreună viitorul nostru, al păcii și al siguranței.

9.3 Caracterul religios al statului, indiferent dacă evreu sau musulman, sufocă statul, îl ține prizonier în limite bine delimitate și îl transformă într-un stat care prefera un cetățean celuilalt și practică excluderea și discriminarea între cetățenii săi. Apelul către evrei și musulmani este următorul: Statul să fie stat pentru cetățenii săi, construit pe respectul religiei, dar și pe egalitate, dreptate, libertate și respectul pluralismului și nu pe dominația numerică sau cea a religiei.

9.4 Liderilor palestinieni le spunem că diviziunile interne nu fac decât să slăbească și să mărească suferințele noastre, când de fapt nimic nu le justifică. Pentru binele poporului care trece înaintea binelui partidelor trebuie să punem capăt aici. Cerem comunității internaționale să contribuie la această uniune și să respecte voința poporului palestinian exprimată în mod liber.

9.5 Ierusalim este fundamentul viziunii noastre și a întregii noastre vieți. Este orașul căruia Dumnezeu i-a dat o importanță specială în istoria umanității. Este orașul către care toate popoarele se îndreaptă și unde se întâlnesc în prietenie și iubire în prezența lui Dumnezeu, unul și singurul, după viziunea profetului Isaia " În ceea ce va urma se va ajunge ca muntele casei lui Dumnezeu va fi stabilit în vârful munților și se va ridica deasupra colinelor și atunci toate popoarele se vor îndrepta către acolo... El va judeca între națiuni, va fi arbitru numeroaselor popoare. Vor frânge săbiile lor în fiare de plug și din sulile lor cosoare. Nu se va mai ridica sabia împotriva altei națiuni și nu vom mai învăța să facem război (Is. 2 : 2-5). Orice soluție politică trebuie să se fondeze pe această viziune profetică și pe legitimitatea internațională privind Ierusalimul, locuit astăzi de două popoare și trei religii. Este primul punct de tratat în negocieri, căci recunoașterea sfințeniei sale și a vocației va fi o sursă de inspirație pentru rezolvarea întregii probleme, care decurge din încrederea reciprocă și din capacitatea de a construi un „nou pământ” pe acest pământ al lui Dumnezeu.

Speranța și credința în Dumnezeu:

10 . În absența oricărei speranțe, vrem să facem auzit astăzi strigătul nostru de speranță. Noi credem într-un Dumnezeu bun și drept. Noi credem că bunătatea Lui va triumfa asupra răului, urii și morții, care persistă încă în țara noastră. Și noi încheiem prin a întrevădea un " pământ nou " și un " om nou ", capabil de a se ridica prin spiritul său până la iubirea de toți frații și surorile sale, care locuiesc acest pământ.